

«ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ»

Εβδομαδιαία έκδοση του Ιερού Ναού
Αγίων Αποστόλων Πέτρου & Παύλου Πεύκης
Τηλ. 2108027738, E-mail: agioi.apostoloi@gmail.com
www.agioiapistoloi.gr

ΚΥΡΙΑΚΗ 23 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2023.

«ΤΟΥ ΑΝΤΙΠΑΣΧΑ - ΤΟΥ ΘΩΜΑ»

«Τα εγκαίνια της (καθ' εβδομάδα ανακυκλουμένης) εορτής της του Χριστού αναστάσεως και η του αποστόλου Θωμά σωτήριος ομολογία».

Γεωργίου μεγαλομάρτυρος του τροπαιοφόρου, των εκ Σαμοθράκης 5 νεομαρτύρων, Νικήτα του νέου του εν Σέρραις αθρήσαντος.

έτος 16^{ον} Τεύχος 698

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΘΩΜΑ

Αποστολικό ανάγνωσμα (Πράξ. 5,12-20) - Υπό Δημητρίου Φαραστέλη-θεολόγου

« Δια δε των χειρών των Αποστόλων εγένετο σημεία και τέρατα εν τω λαώ πολλά» (Πράξ.5,12).

Τα αποστολικά αναγνώσματα της περιόδου του πεντηκοσταρίου προέρχονται από τις Πράξεις των Αποστόλων του Ευαγγελιστή Λουκά. Σήμερα Κυριακή του Θωμά ακούσαμε στο Αποστολικό Ανάγνωσμα ότι οι άγιοι Απόστολοι ενεργούσαν πολλά θαύματα, οι πιστοί ήταν ενωμένοι μεταξύ τους σαν μια ψυχή, ενώ τα πλήθη ανθρωπών

συνεχώς προστίθονταν στους κόλπους της Εκκλησίας. Αυτή είναι η μεγαλειώδης πορεία της πρώτης Εκκλησίας. Είναι μια πορεία, που εξελίσσεται μέσα στη ζωοποιό Χάρη του Αγίου Πνεύματος. Μια πορεία γεμάτη αποτελέσματα σωτηρίας αλλά και επιτυχία που εκφράζεται σε υψηλούς αριθμούς: « **ψυχαί ωσεὶ τρισχίλιαι**» (Πράξ.2,41) πιστεύουν και βαπτίζονται, μετά το κήρυγμα του Αποστόλου Πέτρου την ημέρα της Πεντηκοστής.

Είναι φυσικό, λοιπόν, όταν εμείς ζούμε σε μια εποχή, που ο χριστιανισμός δέχεται συνεχώς προπηλακισμούς και επιθέσεις και υπάρχουν δήθεν χριστιανοί, που αρνούνται τη χριστιανική τους ιδιότητα. Τι ήταν εκείνο, που έδινε στο κήρυγμα των πρώτων χριστιανών τόσο μεγάλη επιτυχία; Τα θαύματα! Ο πρώτος παράγοντας της επιτυχίας του κηρύγματος: **«Δια των χειρών των αποστόλων εγένετο σημεία και τέρατα εν τω λαώ πολλά»** (Πράξ.5,12). Περισσότερα θαύματα βλέπουμε στο σημερινό Αποστολικό Ανάγνωσμα. Το να μπορεί ο Χριστός να μπαίνει και να βγαίνει **« των θυρών κεκλεισμένων »** (Ιωάν.20,19) είναι φυσικό! Το θαύμα είναι στη φύση του Θεού. Το να μπορεί όμως ένας Άγγελος να μπαίνει στη φυλακή των Αποστόλων **«των θυρών κεκλεισμένων»** και μετά να ανοίγουν αυτόματα οι βαριές και φυλασσόμενες πόρτες της φυλακής, αυτό είναι καταπληκτικότερο θαύμα: **«άγγελος δε Κυρίου δια της νυκτός ήνοιξε τας θύρας της φυλακής εξαγαγών τε αυτούς είπε, πορεύεσθε και σταθέντες λαλείτε εν τω ιερώ τω λαώ πάντα τα ρήματα της ζωής ταύτης»** (Πράξ.5,19-20).

Ο θεόσταλτος Άγγελος προτρέπει, όπως είδαμε, τους αγίους Αποστόλους σταθείτε όρθιοι, χωρίς να φοβάστε κανέναν. **«Λαλείτε»** όχι απλά να κηρύξετε, αλλά να κηρύττετε συνέχεια. Να επιμένετε στο κήρυγμα, αυτή είναι η έννοια του **« λαλείτε »**. Υπάρχουν ψυχές που ζουν στην άγνοια, που διψούν να μάθουν την αλήθεια **«εν τω ιερώ τω λαώ»**. Να κηρύττετε όχι στους άρχοντες, που έχουν σκληρυνθεί από τον εγωισμό τους, αλλά στο λαό, που έχει διάθεση να ακούσει και να δεχθεί τις σωτήριες αλήθειες της χριστιανικής ζωής. Στο λαό τον περιφρονημένο για την αμάθειά του. Διότι όλοι ανεξαιρέτως καλούνται στη σωτηρία, αρκεί να έχουν καλή διάθεση: **«Εν τω ιερώ, στην αυλή του ναού του Σολομώντος, όχι σε απόμερα μέρη, αλλά σε πολυσύχναστους τόπους, σε αυτούς που πηγαίνουν στο Ναό και από αυτό φαίνεται να είναι πιο δεκτικοί»**. **«και ήσαν ομοθυμαδόν άπαντες εν τη στοά Σολομώντος»** (Πράξ.5,12).

Εδώ, κατά τον Απόστολο Παύλο, βλέπουμε θεραπείες αρρώστων. Το να σηκωθεί κάποιος κατάκοιτος από το κρεβάτι είναι μια Ανάσταση. Εδώ όμως βλέπουμε όχι έναν, αλλά πλήθος ασθενών. Παίρνουν τους αρρώστους από τα σπίτια τους και τους φέρνουν στα πόδια των Αποστόλων. Γεμίζουν οι πλατείες και οι δρόμοι από κρεβάτια ασθενών. Ένα απέραντο υπαίθριο νοσοκομείο, που σε λίγο μεταβάλλεται σε υπαίθριο πανηγύρι χαράς: **«Ωστε κατά τας πλατείας εκφέρειν τους ασθενείς, και τίθενται επί κλινών και κρεβάτων, ίνα ερχομένου του Πέτρου και η σκιά επισκιάση τινί αυτών»** (Πράξ.5,15). Αλήθεια με ποια δύναμη θεράπευαν τόσοι ασθενείς αυτομάτως οι Απόστολοι; Με την

θεοενέργεια της Ανάστασης. Ένα είδος Τάφου είναι το κρεβάτι του πολυετούς πόνου. Αν κάνουμε για λίγο υπομονή, το **Πάσχα** της λύτρωσης μας περιμένει πάντα, διαβαίνουμε από τον πόνο στη χαρά.

Πολλοί ρωτούν, γιατί δε γίνονται σήμερα τόσο πολλά θαύματα ιαματικά. Άραγε διαθέτουμε οι σημερινοί χριστιανοί ενέργεια πίστης, προκειμένου να γίνει θαύμα ή με την ολιγοπιστία μας θέτουμε φραγμό στην παντοδυναμία του Θεού. Χρειάζονται σήμερα θαύματα; Όταν μπροστά μας έχουμε χιλιάδες συγκλονιστικά θαύματα, με κορυφαίο το θαύμα της Ανάστασης. Γίνονται και σήμερα, παρ'όλη την απιστία ή ολιγοπιστία μας, θαύματα, αλλά δε θέλουμε να παραδεχθούμε: **«επαχύνθη γαρ η καρδιά του λαού τούτου, και τοις ωσί βαρέως ήκουσαν, και τους οφθαλμούς αυτών εκάμμυσαν, μήποτε ίδωσι τοις οφθαλμοίς και τοις ωσίν ακούσωσι και τη καρδιά συνώσι και επιστρέψωσι και ιάσονται αυτούς»** (Ματθ.13,15). (Διότι έγινε χοντρή και πορώθηκε η καρδιά και ο νους του λαού αυτού και βαριάκουσαν με τα αυτιά τους και έκλεισαν τα μάτια τους, για να μη δουν καμιά φορά τα μεγαλεία του Θεού και να μην ακούσουν με τα αυτιά της ψυχής τους και να μην εννοήσουν με την καρδιά τους το κήρυγμα της μετάνοιας). Όποιος περιφρονεί τα μεγάλα θαύματα του Θεού δεν αξιώνεται και των λεγομένων μικρών καθημερινών θαυμάτων.

Στις Πράξεις των αποστόλων δε βλέπουμε μόνο ενέργειες μικρών θαυμάτων, βλέπουμε και μεγάλα θαύματα. Μεγάλο θαύμα ήταν η **ενότητα** της Εκκλησίας. Στην Αποστολική εποχή υπήρχε το **«ομοθυμαδόν»**, η ενότητα και η σύμπνοια **«και ήσαν ομοθυμαδόν άπαντες εν τη στοά του Σολομώντος»** (Πρά.5,12). Μια ψυχή, μια καρδιά, μια οικογένεια, ένα σώμα. Πρόκειται για θαύμα αναστάσιμο. Με την Ανάσταση ενώθηκαν τα διηρημένα, η ψυχή και το σώμα του Ιησού, που χωρίστηκαν πάνω στο Σταυρό. Μετά την Ανάσταση έχουμε το θαύμα της ενότητας. Όλοι ενωμένοι γύρω από την Ανάσταση, που είναι η καρδιά του σώματος της Εκκλησίας. Ήταν τόσο ενωμένοι οι Απόστολοι και οι πρώτοι χριστιανοί, ώστε αποτελούσαν αγγελική αρμονία. Συμφωνία αγγέλων είναι η Εκκλησία, συμφωνία πίστης και ευσέβειας. Καμιά παραφωνία πλάνης και διαστροφής δε χωράει, σημειώνεται στις Πράξεις: **« Των δε λουπών ουδείς ετόλμα κολλάσθαι αυτοίς»** (Πράξ.5,13).

Δυστυχώς στους μετέπειτα αιώνες παρατηρείται διαίρεση και διαφωνία. Ο Σατανάς της διάσπασης διολισθαίνει και μέσα στην Εκκλησία και προκαλεί έριδες, διασπάσεις, αποσκιρτήσεις, σχίσματα. Στην αρχαία Αποστολική Εκκλησία δεν έχουμε διαίρεση και αφαίρεση, έχουμε πολλαπλασιασμό και

πρόσθεση. Ας φαντασθούμε, αγαπητοί μου, τον ενοριακό μας Ναό, που μέχρι χθες είχε εκκλησίασμα διακόσια άτομα, ξαφνικά την επόμενη Κυριακή να πλημμυρίζει από πιστούς, να φτάνουν οι πιστοί τις τρεις χιλιάδες και την μεθεπόμενη Κυριακή να γίνονται πέντε χιλιάδες, όπως συνέβη τη μέρα της Πεντηκοστής! Και η αύξηση αυτή να συνεχίζεται; Δε θα ήταν αυτό ένα καταπληκτικό θαύμα; Αυτό το θαύμα σημειώνεται στις Πράξεις: **«Μάλλον δε προσετίθεντο πιστεύοντες τω Κυρίω πλήθος ανδρών και γυναικών»** (Πράξ.5,14).

Άραγε θα αξιωθούμε και στις μέρες μας να δούμε το θαύμα της σωτηρίας; Να δούμε στο χώρο της Εκκλησίας αύξηση πίστης και πολλαπλασιασμό πιστών; Σήμερα βλέπουμε όχι τα θαύματα, αλλά τα θύματα να πολλαπλασιάζονται, τα θύματα της πλάνης, τα θύματα της διαφθοράς, τα θύματα της αδικίας, τα δράματα τα ατομικά και κοινωνικά. Όμως, αδελφοί μου, η Εκκλησία υπάρχει για να μετατρέπει τα θύματα σε θαύματα, για να μεταβάλλει τους υποψήφιους της φθοράς και του θανάτου σε μέλη του αναστημένου σώματος του Χριστού.

Η δύναμη της Ανάστασης φάνηκε στην αντίσταση των Αποστόλων. Ζήλος άγιος στο ζήλο τον άγριο. Η φωτιά του Θεού νικάει τελικά τη φωτιά του μίσους, που έβραζε στις καρδιές των Ιουδαίων. Το κατεστημένο εκείνης την εποχής ταρασσεται από τη δύναμη της Ανάστασης. Ο θρησκευτικός φανατισμός ξεσπάει εναντίον της αγάπης και της αγιότητας: **«Αναστάς ο αρχιερέυς και πάντες οι συν αυτώ, επλήσθησαν ζήλου»** (Πράξ.5,17). Ο φανατισμός και το συμφέρον γίνονται βία κατά της αλήθειας και της αγάπης. Όσοι δεν έχουν επιχειρήματα, έχουν εγχειρήματα. Όσοι δεν αντέχουν το λόγο, καταφεύγουν στη βία. Όσοι δε θέλουν το φως, επιστρατεύουν τα σκοτεινά μέσα της σωματικής βίας: **«και επέβαλον τας χείρας αυτών επί τους αποστόλους, και έθεντο αυτούς εν τηρήσει δημοσία»** (Πράξ.5,18). Ποιος τελικά νίκησε; Η βία των αγρίων ή ο λόγος των αγίων; Οι Απόστολοι κακοποιήθηκαν, φυλακίστηκαν, βασανίστηκαν, αλλά τελικά νίκησαν!

Και σήμερα ο βράχος της Εκκλησίας μας είναι το ασάλευτο στήριγμα, που στηρίζουμε την πίστη μας. Σε αυτό το βράχο ας στηρίξουμε το μέλλον μας. Το σκοτάδι δεν καλύπτει το Λόγο της ζωής. **«Πορεύεσθε και σταθέντες λαλείτε τω λαώ πάντα τα ρήματα της ζωής ταύτης»** (Πράξ.5,20). Αυτό είναι και δικό μας καθήκον. **ΑΜΗΝ.**